

**Miroslava Kazdová: Večerníček: Narativní postupy a sémantická analýza žánru
(posudek vedoucího diplomové práce)**

Předložená diplomová práce se zaměřuje na specifický typ narativu určeného pro dětského vnímatele, a to seriálového žánru „televizní pohádky“ sjednocené už po více než čtyři desetiletí pod označením Večerníček. Zkoumá a vykládá jej v kombinaci aspektu kulturně historického a teoretizujícího, s využitím konceptů, pojmů a analytických prostředků naratologie, mediálních studií a popkultury s dostatečnou obeznámeností s jednotlivými sférami humanitních věd, z nichž si tyto nástroje vypůjčuje. Diplomantka je také dostatečně obeznámena s veškerou relevantní literaturou ke zvolenému tématu. Kompozice práce osciluje mezi obecnějšími teoretizujícími pasážemi a analýzou konkrétního materiálu, což myslím činí práci dynamičtější než obvyklý postup „od teorie k praxi“. Práce shrnuje jak faktografické pozadí geneze a kontinuální produkce žánru televizní pohádky, tak i specifické žánrové rysy, jež se ocitají na pomezí literárněvědných (především naratologických) studií a studií kulturních. Jednotlivé interpretační postřehy nabízí uvnitř jednotlicí výkladové linie, a nikoli jako osamostatněné teze, které by stály na počátku či na konci práce. Tyto použité postupy výkladu už byly ověřeny v rámci kulturních studií ve světě i u nás v posledních desetiletích. Práce je navíc sjednocena sémantickým zřetelem, v jehož rámci vnímá jednotlivé rysy večerníčkovských narativů jako znaky, které produkují určité textově i kontextově utvářené významy.

Z hlediska výkladu Večerníčku jako žánru, který patří do dětské literatury, být obvykle není knižní vydání verbálního textu prvotním, ale až druhotným produktem večerníčkovské produkce, bere práce v úvahu specifčnost dětského vnímatele obecně, ale pak i její zvláštní provedení v případě Večerníčku jakožto žánru založeného obvykle na opakovaném, několikerém vnímání v průběhu dětství. Věnuje pozornost seriálovému principu, technologickému vývoji animačních postupů, jednotlivým významotvorným složkám vysílaných příběhů, kontextu další filmové a televizní tvorby pro děti, ale také kulturnímu a společenskému kontextu, v němž dosavadní večerníčkovská produkce vznikala.

Na práci si cením také oscilace mezi zaznamenávajícím či popisujícím výkladem a mezi esejistickou úvahovostí, jež dostává v některých pasážích dostatečný prostor. Za veskrze užitečný považuji pokus o vymezení konstantních žánrových rysů, jež narativní podobu hlavního proudu večerníčkovské produkce charakterizují. Tyto závěry mají, myslím, dosti produktivní potenciál a jde na nich stavět v dalším odborném bádání nad danou problematikou. Jimi také diplomantka vytváří sdělení, které lze přijmout jako „objev“, jako

zaplnění mezery, jež dosud v našem kontextu existovala a k němuž se dosud odborné české bádání nedobralo. V těchto pasážích – a je jich poměrně podstatné množství – práce také vykazuje zcela originální výsledky.

Jako vedoucí této diplomové práce se domnívám, že splňuje veškeré nároky kladené na obhájitelnou diplomovou práci na našem ústavu, a proto ji **doporučuji k obhajobě**.

V Praze dne 7. 9. 2010

Prof. PhDr. Petr Bílek, CSc.